Твір «Підлітки - перед нами відкритий увесь світ»

Ми – підлітки. Вже не діти, але ще й не дорослі. Віднедавна ми дивимося на світ інакше – зовсім по-новому. Ми пізнаємо його знову, як колись у дитинстві. Адже тепер все знайоме стало незвіданим, все змінилося в одну мить.

Дорослі постійно міркують про те, що жити, взагалі, важко, і немає ніякого сенсу, що все навколо погано, і світ котиться у прірву. Те ж саме на екранах телевізорів та в Інтернеті. Скрізь повідомлення про кримінальні випадки, скандальні історії.

Іноді занадто складно знайти спільну мову з батьками. Приводом для сварки можуть стати як різні ідеали, так і їхня відсутність. Нам важко стати на сторону батьків, тому що вони не завжди розуміють або не намагаються зрозуміти нас... Це найважче!

Двійка з фізики, зауваження вчителя, конфлікт у компанії, нерозділене кохання, нереалізовані бажання, невпевненість у собі, комплекси через проблемну шкіру для дорослих – дурниця, тому що вони вже пройшли через усе це. І замість того, щоб допомогти з фізикою чи порадити скраб для шкіри, вони невпинно повторюють "все пройде". Звичайно, пройде, хто б сумнівався! І потім це все буде викликати ностальгію. А зараз – прогуляні уроки, рюмсання в подушку вночі й запис у щоденнику "мене ніхто не любить".

Бажання знайти себе у цьому світі штовхає нас постійно на необдумані вчинки, про які потім часто доводиться шкодувати.

Проте бути підлітком не так вже й погано. Саме в цей час легко заводити справжніх друзів, які залишаються поруч з тобою на все життя, легко починати нові стосунки. Легко любити, легко прощати. Тільки в цей час ми можемо дозволити собі те, що не можуть дорослі тітоньки та дядечки. Перед нами відкритий увесь світ.